

Poštni Glasnik

Stanovsko in strokovno glasilo „Zveze poštne organizacij za Slovenijo v Ljubljani“.

Izhaja po enkrat na mesec.

Cena: Za poštne uslužbenke po 12 kron na pol leta, za druge naročnike po 36 kron na leto.
Naročnina se vnaprej plačuje.

Rokopise na uredništvo „Poštnega Glasnika“ v Ljubljani. — Reklamacije, oglase in drugo na upravništvo lista (Gospodarski urad poštne in brzojavnega ravnateljstva.)

Rokopisi se ne vračajo.

Letnik I. V Ljubljani, dne 1. februarja 1921. 2. številka.

Novemu ministru.

V prvih dveh letih po našem osvobojenju pa vse tja do volitev v ustavotvorno skupščino ni bilo pri nas prave politične orijentacije. Naravna posledica je bila, da smo imeli mnogo prav različnih vlad, od katerih pa ni utegnili niti ena storiti tega, kar bi hotela oziroma morala. Po volitvah šele se je pokazala prava premoč. Jugoslovansko ljudstvo se je po veliki večini odločilo za one stranke, ki jim je mar narodno edinstvo in srečna bodočnost naše mlade države, ki se posebno zaradi nje sovražnih elementov še vedno zviija v plenicah.

Mi poštne uslužbenke se z vsemi javnimi nameščenci vred veselimo izida volitev in napeto pričakujemo, kako se bo vlada lotila odgovornega dela.

V tej vladi stopa v naš resort minister dr. Slavko Miletič.

Pričakujemo od njega, da se zaveda, na kako trnjevo pot je krenil. Že tedaj je bila trnjeva, ko so hodili po njej njegovi predniki. In vendar od njih nismo upali vsega, kar bi bilo potrebno, zakaj vlade so se menjavale in če je tudi poštne minister ostal, se je pa njegova okolica tako izpremenila, da je imel zopet vzrok odlagati važna vprašanja.

Naš novi minister je stopil v vlado, ki ima za seboj pretežno večino naroda. Kot na vse druge ministre, bo gledalo tudi nanj vse to ljudstvo, posebno pa še poštne uslužbenstvo, čigar usodo je dobil v svoje roke. Z zanimanjem bomo sledili vsemu njegovemu delovanju, vsem njegovim ukrepom. Pokaže naj ljubezen do stroke in pokazali mu bomo, kako ga znamo podpirati. Ljubi naj red in pravičnost, pa se bomo reda držali vsi. Uslužbenstvo iz vseh pokrajin naj bo zanj enakovredno, gleda naj, da se odpravijo vse dosedanje razlike bodi na plači, bodi na drugih pravicah.

Naj ne krene s prave poti. Naj ne podpira strankarskih strasti katere koli kaste. Iz državnih uradov naj politika izgine. Prizna naj se vsakemu svobodo političnega mišljenja. Naj se ne ozira na ovaduštva, ki prihajajo od ljudi, kateri bi na račun izpodrinjenih radi zlezli naprej. Prosimo ga v korist države in službe, naj parira udarce, ki so naperjeni proti zdravim, zmožnim ljudem na vodilnih mestih. Proč s starim običajem, da je treba upokojiti človeka, ki kaki politični struji ni všeč.

Spoštuje naj našo organizacijo. Nastopala bo pri njem za naše težnje. Ne bo prihajala z neupravičenimi zahtevami, zakaj naši ljudje niso razvajeni. Sorazmerno z delom so bili doslej najmanj upoštevani in najslabše

plačani. Novi minister ve, da je prevzel prometni resort. Koliko ga že pozna, nam ni znano, prepričani pa smo, da dobi vanj pogled v doglednem času. Takrat bo prepričan, da opravlja poštne aparat velikansko, državi in ljudstvu koristno delo. Poglobil se bo v področje vseh kategorij in videl bo povsod marljivost in veselje do dela.

Če bo upošteval naš trud in naše upravičene zahteve, ga bo naša organizacija vedno in povsod podpirala. Vsi in vsakdo izmed nas pa mu bo hvaležen in z nami ves dobro misleči jugoslovanski narod.

„Novi načelnik personalnog odeljenja ministarstva pošta i telegrafa.“

Pod tem naslovom je ponatisnil beograjski „Poštanski Glasnik“ članek, ki ga je prinesel splitski „Narod“ v mesecu septembru l. l. V tem članku se našemu rojaku, Jakobu Vrečko, načelniku osebnega oddelka v ministarstvu, očita protinarodno delovanje v Zadru, kjer je med vojno služboval. Tudi je „Savez poštanskih namještenika“ v Beogradu s spomenico zahteval od ministra, da se Vrečko kratkomalo upokoji.

Poizvedovali smo o Vrečkovi preteklosti in se prepričali, da je vsa ta gonja proti novemu načelniku popolnoma neupravičena. Mož je s tem največ zagrešil, da je prišel na vodilno mesto, kamor bi bil rad prišel kdo drugi.

Obsojamo korupcijo in stari običaj, da se uradniki meni nič, tebi nič odstranjujejo, zato smo tudi proti tej gonji energično nastopili. Z nami sta solidarni tudi zagrebška in sarajevska organizacija.

Napravili smo v tem smislu spomenico, ki smo jo poslali vsem političnim strankam, nekaterim narodnim poslancem in ministrom. Storili smo vse potrebne korake, da se ta nakana ne posreči in da se ministarstvo ne bo oziralo na napade, ki bi se utegnili ponoviti.

V spomenici smo izjavili, da je načelnik Vrečko edini veščak v osebnih stvarih, ki pozna vse poštne kategorije, kar je posebno sedaj, ko se dela nova službena pragmatika, velike vrednosti. Z njim bi izgubili strokovnjaka in nepristranskega uradnika, ki bi ga zelo težko pogrešali.

Pripravljeni smo na nove napade. Izjavljamo pa že sedaj, da bomo nastopili proti vsaki gonji, ki ne bo imela stvarne podlage in se bo pojavila le iz osebnega sovraštva in osebnih koristi.

Širite „Poštne Glasnik“! Pišite vanj! Organizirajte se!

Gospodarski in stanovski del.

Sleparije na ljubljanski pošti.

Z neznanskim veseljem so ponatiskovali ljubljanski listi resnične in neresnične vesti o poneverjenju dolarjev iz ameriških pisem in o kraji poštn. znamk. Človek bi mislil, da se bo v teh časih, ko se sleparije in tatvine vsak dan ponavljajo, o tej stvari manj govorilo, še manj pa pisalo. Časopisi so zagnali silen hrup in so nas po vsej domovini razkričali kot tatove. Marsikateremu starejšemu uslužbencu, ki je take vesti čital ali pa slišal od svojih znancev neslane opazke, ki so cikale na nepoštenost nas vseh, je bilo bridko pri srcu, zakaj pogledal je nazaj na dolgo vrsto let, v katerih je zvesto in pošteno služil, zdaj naj bi pa tudi nanj padla senca nepoštenosti.

Prav ta krik, ki so ga zagnali v svet listi in ljudje, ki so bili slabo poučeni, nam jasno dokazuje, kako dobro je bilo zapisano poštno uslužbenstvo v javnosti. Ljubljanskemu občinstvu se je zdelo naravnost neverjetno, da bi se na pošti godile take sleparije, kar se ni prej menda nikoli zgodilo in nekaj tednov se je govorilo samo o njih.

Mladi, nezreli ljudje, žejni zabav, razkošja, udobnega in brezskrbnega življenja, so se dobili in se dobe še vedno vsepovsod, med vsemi narodi v vseh državnih in zasebnih službah. Kaj šele sedaj, ko živimo v dobi brezstidne nemoralnosti, neznosne draginje in njene sodruge revščine.

Vojska je pobrala precej moških moči, po vojski smo zapodili del Nemcev čez naše meje, zasedli smo bili Koroško, Štajersko in Prekmurje, ustanovili smo lastno ravnateljstvo in rabili smo novih moči. Osojba pa ni primanjkovala samo nam, temveč pri vseh uradih in mladim ljudem so se odpirale službe povsod, tako da so lahko izbirali. Zato pa poštna uprava ni mogla dobiti samih značajev in tako je prišlo v poštno službo nekaj nevednih moči obojega spola, ki so svoj položaj zlorabili in napravili ugledu poštni uprave toliko škodo in sramoto.

Ljubljansko pisemsko odpravnništvo je bilo pred vojno vzoren oddelek glavne pošte. V njem so bile vedno najboljše moške moči. Vojska jih je pa razkropila, v povojni dobi jih je bilo treba drugje (Maribor, Celje itd.). Poštna uprava se je trudila na vso moč, da bi izvežbala za usmerjanje boljše moške moči, izbirala jih je in menjavala tako, da je bilo v tem oddelku od začetka do konca dobe v kateri se je sleparilo, nič manj kot 285 uradnikov in 90 slug.

Od vseh teh uslužbencev se je dokazalo sedmim mladim gospodičim, da so zlorabljali izredne razmere in izkoriščali priliko, ki se jim je nudila, da so prišli na lahek način do denarja.

Teh seveda ne bomo zagovarjali, zavrnuti pa hočemo napade na drugih 98 % poštnega uslužbenstva, ki je bilo v tem času v pisemskem odpravništvu.

Ljubljanski listi so govorili o zlatih ovratnikih tako neprevidno in brezobzirno, da je bilo posebno višje uradništvo hudo užaljeno. Krivdo zvracati na kontrolorje ni težko, težko pa je njihovo službo opravljati s slabimi kaj šele nepoštenimi uradniškimi močmi. Kako naj kontrolor zagrabi uradnika, samo zaradi tega, ker se mu zdi, da predobro živi in še če bi sumil, da pisma odpira? Če bi ga hotel preiskati in bi ne našel ničesar pri njem, kdo bi jo izkupil?

O tem je škoda izgubljati preveč besedi. Hoteli smo le povedati, da nas boli, ko vidi javnost sleparije samo pri nas; če se zgodi kaj sličnega na železnici, pri carini in drugod, se pa skoraj da prezre in prav hitro pozabi.

Naj nas ta dogodek ne vznemirja preveč. Naloga vsakega poštnega uslužbenca naj pa bo, da vnaprej vsak opravičen sum takoj javi, ker se moramo iznebiti vseh ljudi, ki nam jemljejo čast in ugled.

Novo leto, nove misli, nov up in strah!

Začelo se je pri komunistih. Pri tem mislimo na lažipreroke, lenuhe, demagoge in klativiteze, ki so trdno prepričani, da jih njih celoletno delo ne preživi en dan — na komunistične voditelje. — Aut — aut je bil njih zadnji sklep in drugi aut jih je žalostno zagrebel. Requiescant in pace. — Našim ljudem, ki so pridni in delavni, pač ne pride na misel, da bi zasedali prostore in mesta, ker vedo, da so zanje premalo izobraženi, da bi mogli preko intrig zlasti napram zunanjim diplomatom. Tudi komunisti se tega zavedajo, in prav to znači, da nimajo pred seboj nobenega programa, ki bi jim zagotovil bodočnost, vse delajo le na slepo srečo „bo že kako“?

Ker pa država ne more v bodočnost z „bo že kako“, ampak le po natančno začrtanem programu in po izkušenih diplomatih, zato se tudi ljudstvo ne bo udajalo demagoškimi načrtom, ki so za obstoj človeške družbe neizvedljivi in pogubni. Z vzajemnostjo, pridnostjo in delom bomo vlado podpirali in ji dali moč, da bo tudi proti našim grabežljivim volkovom uspešno nastopala.

Hočemo li potegniti ljudi iz zaslepljenosti, v katero so zabredli v teku zadnjih let po brezvestnih demagogih?

Gotovo hočemo!

Da se pa bodo ljudje zopet vrnil k delu je le en izhod, ena rešitev, da začne vlada takoj s temeljito preureditvijo sedanje izredno slabe uprave.

Ljudstvo ne sme videti, da z zlatom okovani banatski kmet — verižnik v javnih lokalih s pravim izzivanjem pije buteljke od 60—100 K, ono pa nima za sol; ne sme videti, da leže po naših izložbah obleke čez 5000 K in kožuhi čez 32000 K, ono pa ne zmôre več let za skromno oblekco; ne sme slišati, da so naši poljski pridelki v sosednjih državah cenejši kakor pri nas, kjer bi se lahko prodajali najmanj osemkrat ceneje; ne sme vedeti, da Švicarji kupujejo naša jajca po 20 cent., to je celih 20 par, plačevati pa jih moramo od 4—5 K; ne sme slišati, da se ljudje, ki so se pregrešili napram verižnikom, trdo obsojajo, verižnik pa, ki sesa zadnjo ljudsko kri nemoteno, rekel bi z nekim tihim dovoljenjem, odira dalje.

Češkega profesorja dr. Pepelke predlog, da se verižniki pritegnejo k prisilnemu delu, naj se poostri, da se oderuhi kaznujejo s smrtjo.

To bo pomagalo.

Vsa pozornost pa naj se obrne na izčrpanega uradnika, delavca, privatnega in trgovskega nameščenca.

Njih nezadovoljnost je utemeljena. Tu naj se urede atomi in kmalu ne bo o komunistih ne duha ne sluha. Nihče izmed nas ne stremi za milijoni, po ugodnejših življenjskih razmerah, kakor so danes — pa vsakdo.

Zato je treba, da revizijska komisija čimprej napravi svoje delo, da ne bomo čakali celo večnost — ker sicer nam ostane samo strah... pred koncem.

Organizirajmo se!

R. F.

Brezstanovalci, najemniki in podnajemniki z družinami, preti nam silna nevarnost od strani organiziranih hišnih posestnikov, da prvi sploh ne dobe nikdar več človeku podobnih bivališč, drugi pa so lahko čez noč postavljeni na cesto.

Zadnji poziv za ustanovitev protiorganizacije je hišne gospodarje zelo zaskrbel, ali nad vse sramotno obiskan shod jih je tako potolažil, da danes — medtem ko so prevrgli naredbo 166 — upajo na razpust državne stanovanjske komisije.

Kakšni oziri nas zadržujejo, da ne stopimo korporativno — s 30.000 glavno množico — v protiorganizacijo, da pripomoremo stanovanjski komisiji do one moči, ki bi jo morala imeti, sebi pa zasiguramo stanovanje?

Nas najemnikov, podnajemnikov in brezstanovalcev,

ki že tretje leto živimo v vagonih, kakor komedijanti, v brezračnih smrdljivih čumnatah in kletah, v kurnikih, kjer nam gine življenje, umira v škrofulozi, sušici nežna deca, nas, ki smo žrtvovali v vojni z eno besedo vse, nas se ne spomni ne magistrat, ne vlada, ne nihče — pripomni moram, da se samih sebe ne spomnimo, ker se ne zavedamo, kakšne kričee krivice se nam gode.

Vidite pa v Ljubljani ulice, kavarne, gostilne in beznice polne tujih obrazov, ki se preživljajo z veriženjem in veseljačenjem. To so ljudje z dežele in malih mest, ki se jim je zahotelo po večjem mestu, da tu nepoznano nadaljujejo svoj posel.

Med hišnimi posestniki je mnogo takih, ki jih drži pokoncu povečini podkup in korupcija. Ti seveda ne mislijo na uradnika, nameščenca in delavca, ker so mu skupni mesečni prejemki preskromni, pač pa so dobrotljivi vsem, ki jim dajo.....

Ne samo oni, ki trpe zaradi stanovanjske krize, tudi oni, ki so najemniki, ki se razumejo ali ne razumejo z gospodarji, so moralno prisiljeni, da pomagajo s svojo prisotnostjo protiorganizaciji, da s krepko organizirano silo zastavimo jez sedanji krivici in culukaferskemu socialnemu redu.

Ne bodimo apatični, ne nastavljammo naših trudnih hrbtov, da po njih bijejo samopašni valpti, ne bodimo sužnji, osamosvojimo se, zavedajmo se, da smo tudi mi svobodni državljani, ki imamo dolžnosti in pravice, ki si jih ne damo kršiti, temveč stopimo, če treba korporativno v bojno črto in si s silo izvojujemo pravice, ki nam gredo.

Pazimo na poziv k prihodnjemu sestanku, udeležimo se ga korporativno in v par mesecih nam bo mogoče odpraviti stanovanjsko krizo ter dokazati lastnikom, da tudi za nje ni samo pravic, ampak jih vežejo tudi gotove dolžnosti napram članom iste človeške družbe. Kdor bi se ne odzval, je v naših očeh najpodlejša duša sužnjev in ga bomo skušali breniti iz vsake dostojne družbe.

Se je čas, a stojimo pred dvanajsto uro. Potem ne bo pomoči.

Činovničke potrošačke zadruga ali petletni davek državnih nameščencev.

„Naš glas“ št. 52 od 30. dec. prinaša poročilo beograjskega „Trgovinskega Glasnika“ št. 233 o naredbi, katero snuje finančno ministrstvo o činovniških potrošačkih zadrugah.

Poročilo je precej nejasno in je malo verjetno, da bi zadruga na tej osnovi sploh kdaj oživele. Izvleček poročila se glasi:

I.

Zadruga se lahko ustanovi v vsakem kraju, kjer je za to najmanj 10 državnih nastavljenecv.

Člani zadruga morejo postati državni nastavljenci, kakor tudi osebe, ki delajo pri državnih podjetjih in oblastih, ali osebe, ki dobivajo državno pokojnino ali pomoč. Tudi sorodniki (vdove in sirote) teh kategorij so lahko člani.

Član zadruga mora vplačati najmanj po en delež, ki ne more biti manjši od 100 dinarjev (400 K.). Jamstvo je omejeno.

Članstvo je fakultativno t. j. navedene osebe imajo pravico pristopiti zadrugi, (torej niso primorane pristopiti.) Ali če je v kakem kraju taka zadruga ustanovljena, morajo biti državni nameščenci samo člani te zadruga, to se pravi, v istem kraju bi ne smeli ustanoviti druge zadruga, ako bi jim prva iz kateregakoli vzroka ne ugažala. Člani lahko izstopijo kadar hočejo. Upravni odbor vsake zadruga sme po bodočih pravilih izključevati člane.

Po tej naredbi osnovane zadruga bodo prodajale samo proti plačevanju v gotovini in po pravilih samo zadrugarjem. (Izjemoma tudi nečlanom.)

Vsaka zadruga mora osnovati rezervni fond, v katerega se steka najmanj 20% čistega letnega dobička. Ako bi zadruga prenehala in bi se v 10 letih v istem kraju ne osnovala nova zadruga — postane ta fond last „Glavnog Saveza Zemljeradničkih Zadruga.“

Zadruga bodo imele sledeče udobnosti:

- 1) Proste bodo davka in taks.
- 2) Zanje bodo cene na državnih železnicah znižane.
- 3) Dobivale bodo od države (minist. financ.) žeke za inozemstvo po nižjem tečaju.
- 4) Dobivale bodo po režijski ceni kurivo iz državnih gozdov in premogovnikov.
- 5) Ako so v dotičnem kraju sploh potrebni prostori za poslovanje jih dobé zastoj.

II.

Vse zadruga, ustanovljene po tej naredbi, morajo pristopiti Savezu Potrošačkih Zadruga, ki se ustanovi, čim se tri zadruga za to sporazumejo.

Ko se osnuje ta „Savez“, morajo vse zadruga postati njegovi člani. Dolžne bodo plačati po en delež za vsakih 100 članov. Delež ne more biti manjši od 500 din.

Zadruga, katere bi ne hotele pristopiti, bodo takoj razpuščene. Likvidirane bodo zadruga, ki izgube polovico glavnice, katere imajo manj kot 10 članov in katere „Savez“ izključi iz članstva.

Področje „Saveza Potrošačkih Zadruga“:

- 1) Snovanje zadrug in propaganda zadrugištva.
- 2) Revizija zadrug. (Vsaka zadruga mora biti pregledana najmanj po enkrat v dveh letih.)
- 3) Nabava blaga na račun posameznih zadrug.
- 4) Dolžna je organizirati zavarovanje med člani svojih zadrug in skrbeti za pomoč v bolezni, starosti in nesposobnosti.
- 5) Sprejema hranilne vloge od zadrug in zadrugarjev in daje kredite zadrugam.

Obširnemu področju primerno skrbi tudi za veliko glavnico.

Glavnica „Saveza“ se zbere tako:

Poleg deležev zadrug je namišljen za vse državne uslužbenec nekak davek v korist „Saveza“. Vsak državni nameščenec naj bi plačeval pet let po eno desetino svojih mesečnih draginskih doklad na leto.

Naposled se bo odtrgovalo v prid „Saveza“ 1% od vseh izplačil iz državne blagajne.

Ti dve zadnji postojanki prideta definitivno v last „Saveza“. Če bi „Savez“ prenehal poslovati, bi prešla ta imovina v last „Glavnog Saveza Zemljeradničkih Zadruga.“

Ista usoda zadene tudi rezervni fond, v katerega bi se stekalo najmanj 50% lastnega čistega dobička.

To naj bi bil izvleček ministrske narejbe, ki hvalabogu še ni izšla in bi bilo najbolje, da nikdar ne izide. Dobrote, ki se nam obetajo s snovanjem potrošačkih zadruga, se izgube, ko zagledamo „Savez“, katerega osnujejo že tri zadruga, ki bi bil pa vkljub temu vsemogoni diktator in bi imel pravico razpuščati zadruga. Vse zadruga morajo biti članice „Saveza“, ki se je osnoval sam. Tega bi vendar ne trdil nihče, da v celi državi ne bo nastalo hkrati več zadruga kakor tri, ako nudi država potrebno podporo in olajšave. Zakaj bi pri snovanju „Saveza“, ako že mora obstojati, ne veljal princip večine? In zakaj bi ne smele poslovati dalje tiste zadruga, ki se nečejo ukloniti temu vsegamogočnemu uzurpatorju „Savezu?“ Vsaj poslovanje naj jim puste, če jim že ne nudijo nikakih udobnosti! Obljubljene udobnosti bi bile lepe, samo če bo vse res. Oprostitev od davkov, znižanje železniških stroškov, čeki po cenejšem tečaju, to bi se morda doseglo, a še temu bi ugovarjale nekatere politične stranke. Kurivo po režijski ceni bi dobivali le kraji

v bližini državnih šum in premogovnikov, druge za druge bi se pa grele kakor do sedaj in to zaradi tega, ker bodo prevozniki stroški za drva, kljub znižanim železniškim cenam za oddaljene kraje previsoki. Mimo tega je pa tudi izključeno, da bi država v toliki množini prodajala in razvažala premog po režijski ceni, ko ga bo primanjkovalo ter se povsod in dražje lahko proda.

O prostorih niti ne govorimo. Privatni lastniki komaj čakajo, da se iz njihovih hiš izselijo državni uradi, pa bi nam kdo obetal prostore za zadrage. Saj jih ni niti za urade. Morda v 30 letih. Toda vse te dobrote, ki nam jih država obeta, bi sprejeli, da ni „Saveza zemljeradniških Zadrug“ (Zveza kmetijskih zadrug). Kje so našli gospodje snovatelji te naredbe vez med uradniškimi in kmetijskimi zadrugami? Naš denar jim diši. Brez truda bi dobil „Savez“ milijone od revnih državnih uslužbencev in ko bi bilo dovolj, bi se prostovoljno razpustil in poklonil kmetijski zadrugi ogromno imetje. Ne, to so pravila kmetijske zadruge, ne pa uradniških zadrug. Če že mora vsak uslužbenec prispevati, proti čemur smo seveda tudi, hoče tudi odločevati o teh prispevkih. Naj se gospodje ne igrajo z našimi življenjskimi interesi. Mnogo, še preveč je za bednega državnega uslužbenca — vreči v žrelo „Saveza“ 1000 do 2000 K. Ako bo „Savez“ potreben, naj ga osnujejo zadrage, nikakor pa ne prehitro in samo zato, da se zbera prispevki uslužbencev. Prispevki naj postanejo deleži in naj se glase na ime. Če bi „Savez“ prenehal, naj se „rezervni sklad“ porabi v korist uslužbencev.

Zagreb je že protestiral. Vse mora protestirati proti takemu nasilju. Ako hoče vlada uslužbencem zares kaj nuditi, naj se preje posvetuje z organizacijami. Samo tako se bo izognila neprijetnim protestom.

Bolniška blagajna in poštna uprava.

Priobčujemo dopis: Sem odpravnik na uradu III/I. Prideljen mi je stalni poštni sel, ki ga plačujem iz povprečnine za sluge. Ta iznaša po odbitku kolkovine 54 K 41 vin. na mesec. Od tega dobi sel 50 kron. Ostanek se je dosedaj porabil za provizijski sklad. Vsa službena dela razen potov s pošto in pismi plačujem sama. Ker pa dobiva sel sedaj 1800 kron doklad, so se deleži pri bolniški blagajni zvišali na okoli 80 kron za vsak mesec. Po predpisih odpade od tega na odpravnico $\frac{1}{3}$, t. j. okoli 27 kron. To za povprečnino 54 kron!

Po mojem mnenju sem dolžna plačevati le del zavarovalnine, ki odpade na plačo 50 kron. Doklad ne dajem jaz, torej tudi nisem dolžna plačevati tako velike deleže bolniški blagajni, to tem manj, ker sama nisem deležna ne zdravniške pomoči, ne dopusta v boleznih. Ravnateljstvo oz. ministrstvo odpravnik od vseh ugodnosti izključuje.

Ko sem srečno pristradala do malo izdatnejše doklade so mi povišali najemnino za 100% — sedaj pa še to z bolniško blagajno.

Prosim, svetujte oz. pojasnite mi, če mora biti poštni sel zavarovan pri bolniški blagajni in če ni posebnega zavarovanja za uslužbenca poštne uprave. In če ne, ali bi ne bilo pravično, da plačam jaz le kolikor odpade na 50 kron, ki jih izplačujem? Odpravnik.

Nato odgovorjamo: V tem slučaju naj plačuje poštna odpravnica od 50 kron, ki jih je dosedaj dobival poštni sel kot mesečno plačo iz služabniške povprečnine, 27 kron bolniški blagajni kot $\frac{1}{3}$ prispevkov za bolniško zavarovanje poštne sluge, ostanek (23 kron) naj pa izroča poštnemu slu kot mesečno plačo iz služabniške povprečnine. Ker pa znaša celotni mesečni prispevek za bolniško zavarovanje poštne sluge 80 kron, mora poštni sel drugi $\frac{2}{3}$ tega prispevka (približno 54 kron na mesec) plačevati deloma iz mesečne plače (23 kron), ki jo dobiva

iz služabniške povprečnine in deloma (31 kron) iz mesečne draginjske doklade.

To bi bila samo logična pojasnitev nejasnosti. Naravno je, da odpravnik ne sme imeti škode, ker je plačevanje večje zavarovalnine koristno le za sluge in se tudi ravna po njegovih draginjskih dokladah.

Ker pa nam stališče, ki ga zavzema v tem vprašanju ravnateljstvo, ni jasno, se obračamo na poštno in brzojavno ravnateljstvo s prošnjo, da nam pojasni sledeče:

1.) Koliki del prispevka za bolniško blagajno ima plačevati poštni odpravnik?

2.) Ali bi ne kazalo ustanoviti lastno bolniško blagajno v področju ravnateljstva.

Predsedstvo „Zveze“.

Društvo poštne uradnikov in uradnic objavlja:

Tovariši in tovarišice! Na naše na raznih shodih, sestankih in sejah predložene resolucije prošnje ter osebna posredovanja, se je ministrstvo končno odločilo, da pragmatizira naš stan in je osobno odeljenje izdelalo osnutek pragmatizacije. Načrt so poslali iz Beograda našem ravnateljstvu v pretres in poročilo, obenem pa tudi organizaciji, ki ga ni prejela. Izvedeli smo pa, da je ravnateljstvo o tem že poslalo svoje dodatne in izpreminjevalne predloge. Izprosili smo si od gospoda direktorja prepis ministrskega osnutka in poročila, ki ga je napravilo ravnateljstvo na ministrstvo. Nato smo sklicali sestanek v Radovljici in odborovo sejo v Ljubljani, kjer smo oba načrta proučevali in se odločili za beograjski osnutek z nekaterimi izpremembami, ki naj bi jih društveni predsednik višji poštar Ulepič osebno predložil in zastopal v ministrstvu. Po posvetovanju, ki je trajalo več dni, je bil v ministrstvu sporazumno sestavljen iz beogradskega, ljubljanskega in našega osnutka nov osnutek, katerega bistvene točke so:

Poštarji, adjunkti in oficijanti obojega spola se uvrste po §§ 52, 56 in 57 službene pragmatike iz l. 1914 v skupino D državnih uradnikov po njih službenih letih. V § 56 je računana doba štirih let za praktikante, a se je sprejel naš predlog, po katerem se bodo pri prehodu štela le tri leta.

Vojaška služba se bo upoštevala v zmislu § 57 točki e) in f) z izpremembo, da bo doba čez tri obvezna leta vojaškega službovanja štela na polovico v napredovanje. Dosedanji naslovi se odpravijo in se nas bo odslej nazivalo stanu primerno, kakor je bilo sporočeno v okrožnici „Zveze“. Osmi činovni razred doseže po avtomatiki brez izkušnje vsakdo, torej tudi uradnice. Izkušnjo bodo polagali le uradni predstojniki. Poštarji in višji poštarji ostajajo na svojih mestih kot upravitelji in višji upravitelji. Izpraznjene službe razrednih uradov se bodo oddajale upravičenim prosilcem kategorije D. Višji prejemki se bodo nakazali z novim proračunskim letom, to je s 1. julijem 1921, ker sedaj ni kritja, a etični in pravni del pragmatike bo za nas veljaven že s 1. januarjem t. l.

Službena doba se šteje od dne zaprisege, pri aspirantih pa od dne izkušnje. Kadar bomo dobili od ministrskega sveta podpisano naredbo, bomo vse člane takoj obvestili.

Pri tej priliki je društveni predsednik Ulepič, posredoval tudi v finančnem ministrstvu zaradi 120% drag. doklad odpravnikov in posebno povdarjal, da so ti uslužbenci, ker niso mogli živeti z beraško plačo mesečnih 500 kron, močno zadolženi, a obveznosti iz tekočih prejemkov ne morejo poravnati. Gospoda ref. načelnik in generalni direktor sta obljubila, da se bosta

z ministrom, ki ga ni bilo doma, posvetovala in bosta, če le mogoče ugodila upravičenim željam odpravnikov.

Hkrati z željami uradništva poštne uprave je predložil in osebno zastopal naš delegat tudi želje pisarniških oficijantov tako spretno, da bo tudi to osebje hkrati z drugimi pragmatizirano.

Inventar se za sedaj še ne bo podržavil, ker bi to zahtevalo milijone, ki jih pa sedanje prehodno ministristvo ne more dovoliti.

Glede uradnih pavšalov je delegat v ministristvu izvedel, da so že vse take prošnje rešene, ravnateljstvo jih je pa vrnilo ministristvu, ker so bili poviški tako malenkostni, da bi s takimi priboljški ne bilo nikomur pomagano. Ravnateljstvo je od ministra ponovno zahtevalo izdatnih poviškov, za kar pa ministristvo nima kritja.

Sleherni tovariš in tovarišica bodi član društva, kateremu se ima zahvaliti, da bo pragmatiziranje izvršeno.

Društvo poštних uradnikov in uradnic.

Opomba uredništva: Zgornji članek je moral v prvi številki vsled neljube neprilike izostati. Objavljamo istega danes brez vsacega komentarja.

Boj za pragmatiziranje nepragmatičnega poštne uradništva.

Kakor je večini društvenikom gotovo že znano, je naše pragmatiziranje za sedaj padlo zaradi tega v vodo, ker takega odloka niso hoteli podpisati vsi ministri. Trdi se, da se je to zgodilo zaradi osebnega nasprotovanja do ministra dr. Drinkoviča. V tem boju ne popustimo in upamo na skorajšen uspeh. Društvo je poslalo novemu ministru dr. Miletiču pomenico, ki jo prinašamo v celoti:

Gospod minister!

Prigodom Vašega imenovanja za ministra pošt in brzojavov, čast je podpisani organizaciji, pozdraviti Vas, gospod minister, ter Vas informirati o nekaterih odnošajih, koje je že bivši gospod minister dr. Mate Drinkovič, na žalost šele /zadnje dni pred demisijo začel urejevati.

Poštariji in oficijanti bivše Avstrije so bili z naredbo trgovskega ministristva na Dunaju z dne 19. maja 1920 oziroma 26. septembra 1902, dalje 18. januarja 1909 in 21. junija 1910 imenovani z dekretom za uradnike poštne uprave.

Na prošnjo organizacij teh uradnikov se je prejšje označeno ministristvo odločilo, te kategorije poštних uslužbencev imenovati pričetkom leta 1919 za pragmatične uradnike.

Vsled meseca oktobra leta 1918 nastalega preobrata se je ta ministrski sklep izvršil pač v Avstriji, nasprotno so pa ostali poštariji in oficijanti Slovenije in Dalmacije, kljub opetovanim prošnjam na isti stopnji kakor so bili pred ločitvijo. Medtem so postali tudi naši tovariši v Češki, Ogrski in na okupiranem ozemlju drž. uradniki, le v Sloveniji in Dalmaciji so nas do zadnjega časa vse vlade zapostavljale in prezirale medtem, ko so bili naši pragmatični tovariši od prevrata sem po dvakrat imenovani v višje činovne razrede.

Šele na nalog g. ministra dr. Drinkoviča, ki je uvidel kaka velika krivica se nam godi, je tamošnje personalno odelenje izdelalo projekt za pragmatiziranje nepragmatičnega osebja t. j. poštarijev in oficijantov obojega spola v Dalmaciji in Sloveniji, a ta projekt ni bil izvršen zaradi demisije prejšnje vlade.

Zaradi tega je čast podpisani organizaciji, prositi Vas g. minister, da izvolite tam ležeči načrt proučiti in pragmatiziranje potom ministrskega sveta, ali na po-

dlagi službene pragmatike iz leta 1914 § 52 predzadnji odstavek v lastnem delokrogu z veljavnostjo od 1. jan. 1921 čim preje izvršiti.

Pripomniti si dovoljujemo, da vstrajamo pri podelitvi značaja oskrbnika oziroma višjega oskrbnika za uradne predstojnike, kar utemeljujemo s tem, da je naziv kontrolor in višji kontrolor pač na mestu v nadzorstveni službi, ne pa prikladen za uradnega predstojnika.

Istotako pričakujemo od pravičnosti gospoda ministra, da nam bo priznal triletno praktikantsko dobo, ker so bili tudi praktikantje iz prometnih tečajev že po preteku komaj devetih mesecev imenovani asistentom, dasi bi morali po § 56 službene pragmatike iz leta 1914 čakati 3 leta.

Končno izjavljamo, da je za urejevanje naših razmer od strani organizacij pooblaščen edino le podpisano društvo, in odkanjamo vsako drugo vmeševanje ter takih dogovorov ne priznamo.

Sprejmite gospod minister izraz najglobjega spoštovanja in udanosti.

V Ljubljani, dne 16. januarja 1921.

Društvo poštних uradnikov in uradnic.

Pripomba uredništva: Zaradi zadnjega odstavka te spomenice je podal predsednik „Društva p. u. in u. izjavo, da ni naperjena proti „Zvezi“ ali nje predsedniku, ki nepristransko deluje za vse organizacije, temveč se tiče izjava nekaterih drugih organizacij. (Glej zapisnik seje „Zveze“!)

Strokovni del.

Neredno dohajanje časopisov.

Poštno ravnateljstvo mora imeti v zadnjem času že hudo močne živce, da še vedno mirno prenaša vse upravičene in neupravičene napade, ki se množe z vsakim dnem po časopisju.

Priobčujejo se dostojne in sirove pritožbe zaradi dostavljanja časopisov. Oglašajo se ljudje, ki nimajo niti pojma o poslovanju na pošti, kar je iz dopisov jasno videti. Kdor ima le čas, se zaganja v poštno upravo, češ, da naj napravi že vendar enkrat red.

Ker je poštna uprava oblast, ki ima največ opraviti z ljudmi, je vajena pritožb. Take pritožbe so pa največkrat le sitnosti in prihajajo ponajveč od takih strani, kjer bi bilo reda najbolj treba. Vkljub temu pa se vsako zabavljanje upošteva in se vsaka zadeva kolikor mogoče natančno preišče. Največkrat se dožene, da krivda ni na pošti, ampak drugje. Pri časopisih, ki prihajajo iz tujih držav, greše dostikrat tuje uprave, gre pa seveda vse na naš rovaš.

Živimo v svobodni državi in to malone vsakdo izrablja. Nihče ne vpraša, je li upravičen ali ne, vsakdo kar zamahne po katerikoli oblasti. Resnica je, da se sme vsakdo pritožiti, če mu časopis redno ne dohaja, saj so časopisi dovolj dragi, toda oblasti se zaradi takih malenkosti ne smejo napadati na nesramen način. Če blatite poštno upravo, kjer je hvalabogu še največ reda, potem ni čuda, če drugim oblastim ne pripoznavate sploh nikake avtoritete več. To je žal nov pojav, ki se vsak dan bolj vkoreninja med našim ljudstvom, pa naj že bo neizobraženo ali pa napol izobraženo.

Pošto je prav lahko obdolžiti in uprava mora izprva na razne obdolžitve kar molčati. Odrede se preiskave, ki seveda trajajo precej časa predno se dožene, če je krivda pri upravnistvu časopisa, pri časopisnem odpravnistvu, na potujoči pošti ali pri izdajnem uradu. Ves ta čas, ko se preiskuje, se pa napadi ponavljajo, češ, saj uprava kar molči.

Krivda ponavadi ni na pošti. Izkušnja nas uči, da

največkrat časopisna upravnitva sama greše. Z njimi smo namreč dogovorjeni, da delajo krajevne svežnje in nam s tem olajšajo delo. Prav pri tem olajševanju se pa delajo napake. Upravitva marsikak časopis napačno usmerijo, na pošti v svežnje ne gledajo več, ker to ni njihova dolžnost in tako pride časopis v napačno potujočo pošto in na napačni izdajni urad. Tam sveženj odpro in najdejo v njem časopis, ki je namenjen vse kam drugam. Prepošljejo ga sicer takoj, toda za naslovnika nima več tiste vrednosti, ker ga dobi za celi dan ali pa celo za dva dni prepozno.

Če najdemo napako doma, jo radi popravimo brez pritiska ravnateljstva. Poštno uslužbenstvo se v veliki večini zaveda, da mora delati za javno korist. Da bi le kdo videl uslužbenca potujoče pošte, kako se prestraši ko včasih zaradi preoblega dela prepelje kak časopis, pa bi se prepričal o naš vestnosti.

Uprava se bo gotovo znala sama braniti in ubraniti vsaj neosnovanih napadov, kakor hitro poišče krivice. Ker smo pa z njo obdolženi zanikarnosti tudi mi, smo se oglasili. Če bo treba, se bomo pa še.

O naraščaju poštnega računskega uradništva.

Pri računskem oddelku poštn. in brz. ravnateljstva v Ljubljani se rekrutira računsko uradništvo iz prometnega uradništva, namesto da bi se sprejemali računski praktikantje. Praktikantske službe se ne razpisujejo več in tako računskemu oddelku ni mogoče, da si vzgoji res izvežban in zanesljiv naraščaj. Najboljši računski uradnik postane le tisti, ki se že od začetka z vso vnemo in pridnostjo vežba v računski službi in kaže veselje, nardarjenost in sposobnost za to stroko.

Žal, da se le pri računskem oddelku poštn. in brz. ravnateljstva v Ljubljani to ne upošteva, temveč se vrivajo med računsko uradništvo oni prometni uradniki, ki za računsko službo nikakor niso sposobni, kar najbolje dokazuje večno izmenjavanje osebja pri računskem oddelku. S takim premeščevanjem prometnih uradnikov v računsko službo in narobe se tudi nikoli ne more ustanoviti popolnega staleža računskega osebja. Da rodi ta običaj slabe posledice za državo in za uradništvo, menda ni treba posebej omenjati.

V izrednih razmerah je poštn. in brz. ravnateljstvo v Ljubljani pomoglo računski službi na ta način, da je dodelilo računске praktikante, ki jih je sprejelo ob prevratu takoj računskemu oddelku, kjer so se imeli priliko popolnoma izvežbati v računski službi. Položili so tudi za to predpisani izpit iz državnega računoslavlja. Ker pa mora poznati poštni računski uradnik tudi prometno službo, je vpeljalo ministrstvo na predlog poštn. in brz. ravnateljstva v Ljubljani za te praktikante poštno-strokovni računski izpit, pri katerem se zahteva znanje potrebne snovi iz poštnega prometa in iz poslovanja pri poštnih računskih oddelkih, kar je velikega pomena za praktično uporabo pridobljenega znanja. Ta uvedba je prav primerna in zadostna ter bi prišla poštna uprava na ta način najhitreje do pravega računskega uradništva. Žal velja uvedba tega izpita le za one rač. praktikante, ki so bili sprejeti ob prevratu.

Ker namerava poštna uprava rekrutirati še nadalje računsko uradništvo le iz vrst prometnih uradnikov, prosi podpisani „Kljub poštnih računskih uradnikov“ poštno in brz. ravnateljstvo v Ljubljani, da posreduje pri ministrstvu sledeče:

- 1) Razpisujejo naj se mesta računskih praktikantov.
- 2) Naj se zakonitim potom trajno uveljavi poleg že predpisanega izpita iz državnega računoslavlja še poštno-strokovni računski izpit po vzorcu, ki ga je ministrstvo ozir. poštno in brz. ravnateljstvo uvedlo za rač. praktikante, ki jih je prejelo ob prevratu.

S tem bo v upravnem oziru ustrezno državnemu interesu in službenemu razmerju računskega uradništva. Pomisliti je treba, da se niti ta že itak majhen stalež ustanovljenih mest ne bo nikdar izpopolnil, ker se bo pač vsakdo premislil vstopiti v rač. službo, prvič zato, ker mora polagati dva izpita in drugič, ker bo vedno v nevarnosti, da ga lahko vsak hip preterira po službenih letih starejši prometni uradnik s svojim prestopom v računsko službo.

Kljub poštn. rač. uradnikov za Slovenijo v Ljubljani.

Organizatorično gibanje.

Zapisnik seje širšega odbora „Zveze“ od dne 26. januarja 1921. — Dnevni red:

1. Čitanje zapisnika zadnje seje.
2. Poročilo predsednika.
3. Kršitev ugleda „Zveze“ od strani „Društva poštnih uradnikov in uradnic“.

Predsednik ugotovi sklepčnost in otvori sejo. Navzočih 24 odbornikov.

Ad 1. Zapisnik zadnje seje se prebere in odobri.

Ad 2. Predsednik poroča, da so nekateri srbski in dalmatinski tovariši vprizorili gonjo proti novemu načelniku personalnega odelenja g. J. Vrečku. Prepričal se je na merodajnih mestih, da so vsa očitanja in obdolžitve neresnične. Glavni povod gonji je zavist in osebno sovraštvo. Vrečko je bil prej avstrijski uradnik, kakor smo bili pred prevratom vsi in je kot tak moral izpolnjevati svoje dolžnosti. Če bi se posrečila nakana njegovih nasprotnikov, bi se mu zgodila velika krivica, mi bi pa izgubili nepristranskega uradnika in edinega strokovnjaka, ki pozna raznolike poštnе kategorije, kar je za nas zdaj, ko se dela službena pragmatika največje važnosti. Storititi je treba vse, da ostane načelnik Vrečko na svojem mestu. Z nami obsojata te napade tudi zagrebška in sarajevska organizacija. Poslali smo spomenico vsem političnim strankam, raznim poslancem in ministrom s prošnjo, da se zavzamejo za g. Vrečka. Prosi, da ga odbor še nadalje pooblasti, da stori v imenu „Zveze“ vse, kar se mu zdi, da je treba storiti v obrambo gospoda Vrečka. — Soglasno sprejeto.

Da poizve za mnenje bosanskih tovarišev o g. Vrečku in da se osebno prepriča o pritožbah naših tovarišev in tovarišic, ki so tja premeščeni, se je najprvo odpeljal v Sarajevo. Prepričal se je, da so po večini nezadovoljni zaradi težkih življenskih razmer in zapostavljanja v napredovanju. Oseboje z isto predizobrazbo in istimi izpiti, ki jih ima naše nepragmatično uradništvo je tamkaj po preteku enega meseca po izpitu imenovano za asistente in asistentice, medtem ko so naši rojaki z daljšo službeno dobo še vedno aspirantje. V ministrstvu je zaradi tega posredoval in mu je načelnik g. Vrečko obljubil, da se ta krivica odpravi.

V Beogradu je s predsednikom „Saveza poštanskih namještenika“ T. Jovanovičem in s predsednikom zagrebške organizacije M. Seberdžijo prosil ministra:

a) Da izposluje za pošto dinarske plače. Minister je obljubil, da to stori in je dal nalog, da naj se takoj ugotovi razlika med kronsko in dinarsko plačo.

b) Da podpira našo zahtevo, da dobimo posebno pragmatiko, s katero se izenačimo z železničarji. Obrazložili so mu upravičenost te zahteve in se sklicevali na težko in odgovorno službo.

c) Pragmatiziranje nepragmatičnega uradništva. Pojasnil je ministru upravičenost pragmatizacije, ki so jo v decembru podpisali vsi ministri razen štirih, ki so demisijonirali. Minister je obljubil, da naredbo podpiše, kakor hitro mu bo predložena.

c) Prosil je ministra, da podpiše napredovanje nekaterih starejših tovarišev, ki se čutijo zapostavljene, ker so do sedaj napredovali samo mlajši. Minister je obljubil, da ugoditi tej želji, ko dospe predlog poštnega ravnateljstva.

e) Službena obleka za služabništvo bo gotova koncem februarja. Določeno je, da dobe čepico, zimsko bluzo, hlače in čevlje vsako leto, letno bluzo in hlače vsako drugo in zimsko suknjo vsako tretje leto.

Ad 3) Ko je predsednik v ministrstvu predlagal nekatere izpremembe osnutka o pragmatizaciji v smislu želje „Društva poštne uradnikov in uradnic“ so mu tamkaj pokazali spomenico, ki jo je poslalo to društvo ministrstvu in katere zadnji odstavek se glasi tako, da se nima nikdo utikati v njih stvari. Lahko si je misliti presenečenje in zadrego predsednikovo ob tej opozoritvi.

Predsednik pozove navzočega predsednika „Društva poštne u. in u.“, da da potrebno pojasnilo in zadoščenje, zakaj za svoj trud ni zaslužil takega plačila. Društvo in njega predsednik so mu skoro na vsakem sestanku in seji polagali na srce, da se po vseh močeh zavzame za pragmatizacijo in se je tudi pošteno trudil, da to doseže. Povdarja, da so se prav vse organizacije brez izjeme izrekle za pragmatizacijo in ni prav nikakega povoda za nezaupanje.

Predsednik društva g. Ulepič izjavlja, da v izjavi spomenice ni mišljena „Zveza“ še manj pa nje predsednik, temveč so imeli v mislih organizacije drugih pokrajin. Le vsled slabe štilizacije je mogoča taka razlaga.

Sprejet je bil na to predlog, da se ugled „Zveze“ in nje predsednika v ministrstvu popravi, da naj „Društvo p. u. in u.“ pošlje ministrstvu k odposlani spomenici popravek.

Na vprašanje kaj je s potrosakimi zadrugami izjavlja predsednik, da se bržkone ne ustanove.

Sprejme se predlog, da se „Osrednje društvo javnih nameščencev in vpokojencev naprosi, da da točko o nameravanih zadrugah v prihodnji seji še enkrat na dnevni red.

Sprejme se predlog, naj se naprosi ravnateljstvo, da osnuje lastno bolniško blagajno, ker so bolniške blagajne zelo zvišale prispevke. Predsednik dostavlja k tem predlogu, da se ravnateljstvo že peča s tem vprašanjem.

Tovariš Bavdek pozove „Zvezo“, da bi osnovala podporno in pogrebno društvo. Predsednik odgovarja, da je to v prvi vrsti poklicana država in da je to splošna zahteva državnih nameščencev. Zveza hoče snovati in razširi gospodarske akcije a moramo potrpeti, ker je treba zato denarja in prostorov.

Sprejme se predlog naj posamezne organizacije zvišajo na občnih zborih članarino za toliko, da bodo oddajale „Zvezi“ za vsakega člana po dve kroni na mesec, da se nabere nekaj imovine s pomočjo katere bo mogoče uspešno delovati na stanovskem in gospodarskem polju.

Da more ravnateljstvo izplačati brzojavne in telefonske tantjeme se je brzojavno obrnilo na ministrstvo s prošnjo, da dovoli izplačilo tantjem potom virmana. Upamo torej da se v kratkem izplačajo.

Seja se zaključí ob 22. uri.

Našim štajerskim tovarišem!

Čujemo razne glasove, da je nastalo v naši mariborski organizaciji posebno gibanje. O stvari smo le slabo poučeni in pribijemo za danes samo to, da bi bilo vsako separatistično gibanje greh proti organizaciji sami in greh proti vsakemu posamezniku. Vsako društvo, ki je pri nas včlanjeno, ima v naši „Zvezi“ močno zaslombo, zakaj naše upravičene zahteve podpirajo vse politične stranke. Drugih stikov pa ne smemo iskati z nobeno

stranko niti mi, kaj šele kako društvo, ki je pri nas včlanjeno. To bi pokazalo, da tako društvo ne pozna ne discipline, ne stanovske zavednosti. S trudom smo se sešli v skupno organizacijo, le spomnite se na pogajanja, skupno delo je pa imelo mnogo lepih uspehov.

Ne slabimo naše odporne sile z novim cepljenjem, temveč sklenimo še trdnejše naše mogočne vrste.

Razne vesti.

K naročbi! — Današnja številko pošljemo zopet vsem uradom, tedaj tudi onim, od katerih do sedaj še nimamo nikakih naročnikov. Ponovno prosimo, da se list razdeli med vse uslužbence, ki naj pošljejo naročnino 12 kron za pol leta po priloženi položnici. Kdor lista ne dobi, naj nam to javi z dopisnico.

Tistim, ki lista do sedaj niso naročili. Kdor je prečital naše „Vabilo na naročbo“ v 1. številki in mu je sploh kaj do organizacije, ne pa samo zato, da bi imel od nje kaj koristi, nam ni vrnil lista. Naročilo ga je mnogo članov, vendar pa smo jih pričakovali dosti več, zakaj nihče se ne more izgovarjati, da bi bil list predrag.

V Ljubljani je list naročilo veliko število tovarišev vobče tudi na deželi. Le iz onih krajev, kjer je nekdanje cvela nemškutarija, smo dobili mnogo izvodov nazaj. Naravnost imenovali teh uradov še ne bomo, ker morda list še naroče. Če bomo pa videli, da pri kateremkoli uradu večina uslužbenstva list naravnost prezira, pa naj že bo ker mu slovenščina ne ugaja ali pa, ker je zašlo v političen vetrič, ki pihlja seveda v nasprotni smeri od našega, bomo tudi to storili. Opozarjamo take tovariše, naj opuste druge namene in naj se kar lepo oklenejo svoje stanovske organizacije, ki je za vsakega člana enako pravična in koristna. Vsaka politična struja lahko čez noč izgubi svojo moč, stanovske organizacije pa ostanejo, ker so trajno potrebne.

Zahvala. Vsem, ki ste se odzvali naši prošnji in ste prispevali ob novem letu za zvezin sklad, tako da je zbirka zares lepo uspela, se v imenu organizacije zahvaljujemo. Predsedstvo „Zveze“.

Vprašanje javnih nameščencev je baje nova vlada sprejela v svoj program. Bomo videli, če ne bo ostalo samo pri programu kot do sedaj. — Tako poroča „Nova Pravda“. Mi upamo, da se bo nova vlada, v kateri so pravi ljudski zastopniki, posvetila rešnemu delu, ki bo imelo pozitivne uspehe na zunaj in na znotraj. Naša želja je, da nam vlada ostane, ne pa, da se menjava od tedna do tedna. Ministri, ki smo jih imeli doslej, se na svojih mestih še pošteno segreli niso. Kako naj bi si v tako kratkem času ogledali svoje področje, poizvedovali po potrebah in željah? Novih ministrov čaka vse polno komaj pričetega dela. Ker je naše vprašanje posebno važno, ga bodo gotovo v prvi vrsti upoštevali in kmalu rešili. Z gotovostjo pričakujemo, da se ustreže naši upravičeni zahtevi po zenačenju plač. S tem nam bo deloma pomagano, mimo tega bo pa taka ureditev tudi prispevala k okrepitevi državnega edinstva. Na to potrebo smo opozorili vse naše poslance, danes pa jim to še enkrat polagamo na srce. Ko bo ministrski svet razpravljal o vprašanju javnih nameščencev, ne sme pozabiti na to, da se naša služba razlikuje od drugih, zakaj mi nimamo ne ure, ne dneva in ne noči, za katero bi naprej vedeli, če bomo doma. Poštne uslužbenec mora biti službi vsako uro na razpolago. Zato zahtevamo, da se nas uvrsti med prometno skupino javnih nameščencev in se nam priznajo one pravice, ki nam pritičejo.

Redni občni zbor „Društva poštne prometnih uradnikov v Ljubljani“ bo v petek, dne 18. februarja

t. l., ob 19. uri zvečer v gostilni „Pri panju“, Vegova ulica. Dnevni red: 1) Poročilo predsednika, tajnika in blagajnika. 2) Pregledovanje računov. 3) Reorganizacija oz. razpust društva. 4) Določitev članarine za to leto od 1. marca naprej. 5) Volitev novega odbora. 6) Volitev delegata in namestnika v širši odbor „Osrednje zveze javnih nameščencev v Ljubljani.“ 7) Volitev treh delegatov in enega namestnika v širši odbor „Zveze poštne organizacij.“ 8) Slučajnosti. — Ako bi ob določeni uri občni zbor ne bil sklepčen, bo v smislu § 9 društvenih pravil eno uro pozneje v istem prostoru drugi občni zbor, ki bo sklepčen neglede na število navzočih članov. Tovariši vaša dolžnost je, da se občnega zbora točno udeležite.

Odbor.

Osrednje društvo poštne in brzojavne uslužbenecv za Slovenijo v Ljubljani naznanja svojim članom, da je občni zbor 19. dec. 1920 sklenil, da plača vsak član po pet kron kot novoletni prispevek. Kdor ga še ni poslal, naj to takoj stori. Od novega leta naprej je članarina šest kron na mesec.

Osnutek službene pragmatike v tej številki še nismo pričeli priobčevati, ker ga niti v izvorniku še nimamo v celoti. Tudi bi potrebovali zanj preveč prostora. Zato ga priobčimo pozneje v prilogi.

Zahvala. Zahvaljujem se tovarišem osrednjega društva poštne in brzojavne uslužbenecv v Ljubljani za podeljeno izredno podporo. — Jožef Bizovičar, uradni sluga, Ljubljana 1.

Vabilo na občni zbor „Društva poštne uradnikov in uradnic“, ki bo v nedeljo dne 13. februarja t. l. ob dveh popoldne v hotelu „Triglav“ (prej „Ilirija“), v Kolodvorski ulici. Vse kategorije prosimo, da se že pred občnim zborom dogovore, katere tovariše nameravajo kandidirati. V odbor naj se volijo samo oni, ki čutijo, da so zato zmožni in imajo dobro voljo za delo.

Definitivnega dnevnega reda še ne moremo priobčiti, ker se v štirih tednih lahko še veliko spremeni. Do sedaj je gotovo, da se bo obravnavalo razen o navadnih točkah, kakor volitev odbora in predsedstva, pregled računov, tudi še o zvišanju članarine in spojitvi društva prometnih uradnikov z našim društvom.

V Ljubljani, dne 16. januarja 1921.

Društvo poštne uradnikov in uradnic.

„Naš Glas“ je povzel iz našega lista celo vrsto člankov in jih ponatisnil v svoji drugi letošnji številki. Lepo je, da zvedo tudi drugi javni nameščenci, kaj delamo. Vendar bi pa mi na njegovem mestu zapisali tudi odkod članki izvirajo. Za dobro voljo pa smo mu hvaležni in ga toplo priporočamo našim članom v naročbo.

Osrednje društvo poštne poduradnikov naznanja, da bo letošnji redni občni zbor dne 12. februarja 1921 ob 18 uri 30 minut v dvorani listonošev na glavni pošti z običajnim dnevnim redom. V slučaju, da bi se ta občni zbor vršil v kakem drugem lokalu, se bodo člani pravočasno obvestili.

Odbor.

20-dinarski falzifikati.

„Jutro“ napada poštno ravnateljstvo, ker je začasno ustavilo sprejem 20-dinarskih bankovcev, ko je bilo obveščeno, da kroži še četrta vrsta falzifikatov, o katerih še ni imelo popisa, da bi moglo opozoriti podrejeno osebje na razliko med pristnimi bankovci in falzifikati. Žal nam je, da ne moremo članka v celoti ponatisniti, objaviti moremo le tale odlomek:

„Kraljeva pošta je kratkomalo ustavila sprejemanje 20-din. novčanic, ki jih mora po zakonu (ampak pristne)!! še danes vsakdo sprejemati, če noče imeti sitnosti,

— — — Zdi se nam, da bo poštno upravo od njenega junaškega čina še nekoliko glava bolela. (Pisec tega članka pa je že bolan v glavi.) Ko bi živeli še v starih, dobrih časih, bi danes opoldne poštne uprave v Ljubljani menda več ne bilo. Dunaj bi jo razstrelil itd.“

Ostrmeli smo ob tem članku. Od uglednega lista bi pač pričakovali ravno nasprotno, da bi javnost prepričal o pravilnem postopanju poštne uprave. Če bi pisec le količkaj pomislil, ne bi bil napisal teh vrstic. Vprašamo ga, kdo bi plačal falzifikate, ki bi bili sprejeti pri poštne uradih, zakaj po predpisih mora uradništvo iz svojega poravnati vsak primanjkljaj v blagajni.

Poštno ravnateljstvo je storilo svojo sveto dolžnost, ker je poklicano, da varuje podrejeno mu osebje, ki je bilo v veliki nevarnosti, da pade v tako gmotno škodo, iz katere bi se nikdar več ne izklopalo.

Jamčimo, da ne bo poštnega ravnateljstva zaradi te odredbe bolela glava, temveč si je prihranilo ž njo veliko glavobola, ker bi naša organizacija gotovo štela interese poštne osebe.

Predsedstvo „Zveze“.

Listnica uredništva.

Poziv k sodelovanju. — Na naš prvi poziv se je odzval le malokdo. Poznamo pa toliko tovarišev in tovarišic, ki bi se prav lahko oglašali z lepimi dopisi. Gradiva je treba od vseh strani. Če tudi oblika dopisa ni vzorna, da so le misli lepe. Oglašajte se torej, da bo uredništvo lahko izbiralo v dopisih in priobčevalo vedno le kaj dobrega in zdravega.

Odgovor. F. V. Grobelno. — O službeni pragmatiki še ni govora. Najbrž mislite naredbo o pragmatizaciji nepragmatičnega osebe. Ta naredba še ni izšla, pa bo gotovo že v kratkem.

Odgovor. — J. G. Raka. — Vaše nasvete o pragmatizaciji nepragmatičnega osebe smo vzeli v vednost ter jih bomo upštevali. Tudi nam je žal, da list ne izhaja po večkrat na mesec, bodimo pa zadovoljni, da nam vsaj to ostane, ker so stroški veliki in delavcev malo. Oglasite se s pametnim dopisom. Tako pomorete listu najbolj.

Odgovor. — Škoflek Marica, Dobrovnik, Prekmurje. — Zglasite se z dopisnico pri „Društvu poštne uradnikov in uradnic v Ljubljani“. — Poštni sel naj se prijavi k „Osrednjemu društvu poštne uslužbenecv v Ljubljani“.

Odgovor. — B. J. Kotlje. — Zadostuje ako ste včlanjeni pri „Društvu jugoslovanskih poštne uslužbenecv v Mariboru“.

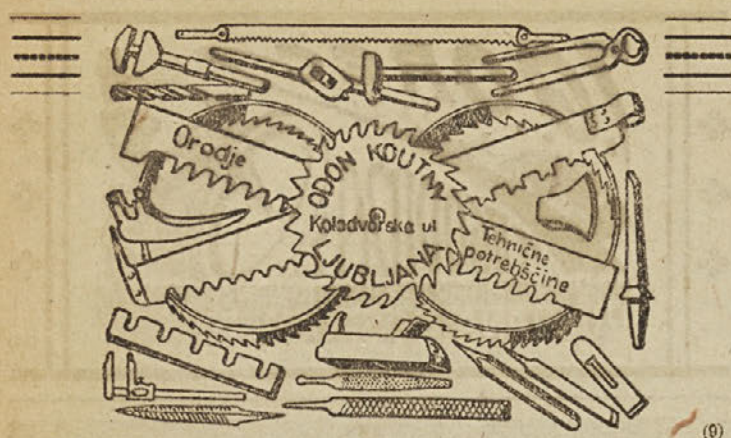
Odgovor. — E. K., Šmarjeta ob Pesnici. — Javite še enkrat vi in poštni sel pristop k „Društvu jugoslovanskih poštne uslužbenecv Mariboru“. Tudi to društvo je pri naši „Zvezi“.

Odgovor. — V. E. Šmartno v Tuhinju. — Društvo, ki ga mislite, je le nekako podporno društvo v slučaju bolezni članov, izplačuje pa po njihovi smrti tudi posmrtnino dedičem. Bolniška blagajna to ni. Glede lastne bolniške blagajne se bo najbrž kmalu nekaj ukrenilo. — Pisma na bratranca A. in K. naslovite na poštne urad Ljubljana 1.

Odgovor. — M. P. Zgr. Polskava. — Vprašanje: „Ali smemo upati, da se kvalificiranim odpravnikom kdaj izplača 120% draginska doklada od 1. dec. 1919?“ **Odgovor:** „Zveza je storila vse, da bi se odpravnikom naknadno izplačale izostale draginske doklade, da se tako poravna velika krivica, a žal nismo mogli tega doseči navzlic raznim posredovanjem, ker ni hotel finančni minister naknadno dovoliti kredite za to z izgovorom, da nima denarja.“

Odgovor. — R. K., Slivnica pri Mariboru. — O bolniški blagajni se razpravlja. Ko bomo o stvari poučeni, odgovorimo v splošnem. Poštni sel mora biti prijavljen pri bolniški blagajni.

Odgovor. — K. V., Maribor 1. — Vaš dopis je prišel za to številko prepozno. Tudi se moramo prepričati o istinitosti cele vsebine in nekatere točke spremeniti.

Priporoča se trgovina z mešanim blagom
FRIDERIK ŠERBEC
 LJUBLJANA, STARI TRG ŠTEV. 4.

R. Pečenko, Ljubljana
 Sv. Petra cesta šte. 13

! priporoča

svojo trgovino z usnjem in čevlji
 na drobno in debelo

Čevlje
Aleksander Oblat
 Ljubljana
 Sv. Petra cesta šte. 28.

(11) TVRDKA
JULIO MEINL D. D.
 LJUBLJANA
 ALEKSANDROVA CESTA ŠT. 1
 TELEFON 544
 KAVA ČAJ KAKAO

Remington pisalne stroje dobavlja
 K. A. Kregar, Ljubljana
 Sv. Petra cesta št. 21—23

SEMENA
 na debelo in drobno za polje in vrt priporoča
Sever & Komp.
 LJUBLJANA

Pišite po cenovnik!
 V zalogi imamo vedno pravi laneni firnež.

ELEKTROTEHNIČNO PODJETJE
Saks & Tratnik, Ljubljana, Sv. Petra cesta št. 25
 in podružnica v Mariboru, Slovenska ulica št. 20

Naprava kompletnih elektran za vsako napetost — Zaloga raznih strojev, svetilk, zarnic in instalacijskega materiala — Poprava elektromotorjev, povijanje kotvic

BRZJAVNI NASLOV: MOTOR LJUBLJANA
 TELEFON ŠT. 493 LJUBLJANA

CHARLES PRINC
Manufaktura
 Ljubljana, Frančiškanska ul. 10

Kože divjačin

kupujem, sprejemem v stroj in jih izgotovim v garniture
A. ROT, krznarstvo
 Ljubljana, Gradlišče šte. 7

Trvdka Josip Petelinc □ Ljubljana
 Sv. Petra nasip št. 7

Tovarniška šivalnih strojev v vseh opre-
 zaloga — Igle, olje in vse posa-
 mezne dele. — Galanterijo, modno blago, no-
 gavnice, srajce, na debelo in drobno.

Ugodni plačilni pogoji

Največja zaloga

klavirjev in pianinov v Ljubljani. Trvdka
J. Dolenc, Ljubljana, Hilšerjeva ul. 5, pri-
 poroča v nakup najboljše inštrumente prvo-
 vrstnih tovarn po solidnih in zmernih cenah

„ADRIA“ pecilni prašek
 in vanilin sladkor

je edino pravi in domači izdelek
 Odklonite odločno vsak tujerodni izdelek.
 „ADRIA“-izdelki Ljubljana.